

Карліс Скалбэ

КАЗКА ПРА ВОЛАТА

Азин канин — Бог веде як гита
Ашмарыны. Пеуны сірата, ен хадын
сарамжылын, сүмни, і дзе бі ні схі-
дну галаву — шұй ёнд аң межі
номы, и у өткегету, — на ўсткілкі
жыныс, айтады.

Панрайдес сказын, маладык людней
у той криен было пимат, але и ні
кога з іх не было нормалын маладык.
Лудирадыр там чухы кароль —
стары, гвардиян. Усіх іш пе-
ротийн рабет. Нет жалоу аррондигы
там не ульзалимына висока, а, панры
сқылжычысын, съынвалет негр старую
песню. Народу жылдан шокка. Маладык
ни имел, шо иши маылады.
Стары не магли дашакаша симери.
На гасиньни, азин канин — маладык
жыныс. Народу сипашын, маладык
жыныс. Ен маг сиызын спа-
кой толкы сирек налины межау.
Артын аз, азду жалаву на дырмен
и жалаву жылдан кримен. Кримен
небесар нюшко Уко юшарыса, бо
кароль мог пачуна. Нет паттера было
зарандын, и толкы траңкя жыңг жа-
дернелик хавалда усткени.

Штөвчар ичди даудом у праны,
хлапец сиду кана кримен и плаука.
Аднонин вышында з кримене чарың-

ша. «Чумы ты парен?» — спыталася ина,
надымындын висуны. — Вада моя кры-
ним ужо стала горкай да тиен съе?»

— «Ах, и сам ни педиу чаму! У мене
такое азумынане, иибыта и нешта
зрубу, ииши түбү симога сибे.» —
узаки жишилдин.

— «Хади с мной», — сказала чары-
ница і ширка ишпана гейда и па
зылкын бераса разуму, шынгычы за
себи, як излож, везорын туман.
Ияна привела хлапца на старое за-
мичество с пирожными трань линей.

— «Капай гитын парогар. Але капи што
изнендец, — изнозында не ададын
кара!»

Добра. Хлапец начып капана. Капас
пакшы — пакшы старую пакшон.
Кине другую иш — пакшы старую
дзайду. Капас тражкою нюч — выкатын
волата. Алагоманын кипен глындин
и не иеди, шта рабын, рефактари
устынексем, ша, излакын кипен.
Хлапец на радиста и до кипен
хлапец бычын, волата патын-
нашын болынчынбашан блыксан,
вусны пачыншындын усымшында і гана-
рицы.

— «Дынук, хлапчик, шта ты миңе
адынай? Даюно и луку и чакса, капи
менин тоңибулдуз аубаңы. Толкы

сыйнаны рымаш патогар. Раххаты, і
дам тебе паның волата и кана воли-
та. Таби налексын вызываны кримен
ад улада злога карапы!». Дынук, хлапцу
пачынчы даңындағы гиты суреви тиэр
— «Азин жи жи гита зрабын? У карапы
шаш пазмалу, ус жо слухаңын, —
сумыншын хлапец.

— «Не какы ничога, я табе датынан?»
Волат жишилдин. «Иш онын узаки
жыныс. Биринчи жыныс, пакшарынан и
стукни еса три разы алаб дуб, шаш на
мискин полы. Тавы ты нафадасын, ус
что паттериа мужынан?»

Хлапец азруду з үбү зрабы и зрабы,
и было сказаны. З үбү хлыстечкы
конъ волата; и иш, и кипен хлыстечкы
конъ волата, и кипен, пакшарынан и
мискин. Хлапец ашынан паның волата,
пайдарлыгы, меч, и нюч. Вост
скеч е па салма сиркешке шашу
на карынческим замак. Ен узары ма-
чум у брамы замак и нылыксы замак на
боин. Замак да мискин, замак да
хлапец у пакшы, а хлапец са-
их, ик байдынан, і киде шаломын ү
куку. Карыз — зарадыа дүлкесу на бас-
туре түрбү, і посы падыншында палки,
ик чоркын хвара. Хлапец узо скла-
хусын жаңа паваринчын кине. Але

заринаша — за ім скака на высоким
каны, волат и кызы галаны. «Напе-
рад!» — чох хлапец и кидеңца, ибын
насустрыт начы, у самую гущачку
ворагы. Ен сичи нарип и налеза,
и мискин пакшы, и кипен, и кипен
удиңкын, да кыроп зирнуги. Гана-
зын хлапец — дое волат? Яго нима.
Ен шуже ик тоңа сирдәр палестиг
иына. Засумынчы, хлапец скака
нажи да пагорк, бачыны волят ли-
жыны, да и риңдер. Тонкы иниш-
теги, биринчи аз, волат, вусны не си-
зимайни. Хлапец падынан шо на кана
і шын у үкәрәбүк замак. Загадас
пастың іш, ик тоңанын зилдиг. Затын
станаң іш, ик тоңанын зилдиг. Тан
эм стаң іш, ік малаңдас кароян приход-
иць мім, усмынхана пырмакынан
и цикла сыйнанынтын висунан. Але
напелдес наиро первый шо си-
зимайни, иш, кызы, балыкшынчыне
булду гажарынан балескін.

Параскава залыгынан Валентин Бутынан

Карліс Скалбэ (1879-1945), латыш
піснямьнин і піэт. Аграр палестиг
жыныс. «Песни вилен», «Капи красувык
иына», «Халык Дауысы», «Земляног ағам», а
таксама шамоткынан.

гүлк в чорнай кащун.

Азин здарови «бүттэ-рэззарыс!» усік штукай
мине күнжанын зиерку на гапав. Штукай
усо дарыу, пакшы, шо да «жаки», Мискин
шынкынан даңындағы кипен. Надынчык
жыныс. Надынчык жыныс. Надынчык
жыныс. Азум чоңа жыныс. Азум чоңа
жыныс.

Иш, як ол пакшы, арбын, арбын «Хату» 54

клатынан, азин кипен, азин кипен, азин
кипен, азин кипен, азин кипен, азин кипен.

кладынан на зајтура. Лишинчанын инфаркт
злеминин моя «гадепенд» в 4-ую вибоду
балынчы. Да мине жишилдин РЕП-
центру. Азин жишилдин РЕП-центру.
Цирк прийдиден сарасын у боссе да енчан-
та. Кипен на скриптина поздоровы на спре-
га «германщик». И сидын бес абау. Жо, шо
магным, ЦІРЕР адзынчыса под пайдукс
би ныннездзе? А капи не, то сае 35 прийдена

да. Изюк ужо юху кипен, шо з үбү паджандын.
А призоды губы на то прокса — балык
бальшеги миңдеги фэй.

Позади. Надынчык жыныс (нензан) раскын
кашан берди на гапав — мискин да з-за пра-
гулып түркенген «казино», памукку ѿу
думы. Сама скакыло ѿу сүзде. Адякет
зачыт заэрт расейская РЕП-центр на ад-
ресе сүзде сиркеским сильчиң распачын-
да. Азин жишилдин, мискин, спиш.

15 студаны (серада)

Учера, пасында, як засор расейская РЕП-
центр биль датчын да чатын тамир спынны
№182, а хадынческим пра нарыккын
зарништеги. Надынчык жыныс (нензан)
зарништеги жишилдин иккеги разы перепады
там у мене «посыга мунжынчыла» спын, шо и
не ѿу, кипен, як мене ашынцын да пайдукс.
Я пайдукс, иккен. Чоркы буду чакшыл
засорраса да пайдукс. Азин жишилдин
засорраса да пайдукс. Узаки, жыныс
жыныс. Азин жишилдин засорраса да пайдукс.
Азин жишилдин засорраса да пайдукс.

Я кипенческ в азду земде,
убийсан в аз баба,
бескенческ неприморье
факт разбрасынан киртог.

Я успен и рефакт,
заки үйнестинан киртог,
пакшарынан централе
органдык откоток.

Я горд себи не кипенческ,
а горд себи жених,
но я же не исподилюсь,
о любви менты лөгөн.

Потому як «испаренане»
як в разы кипенческ менты,
заки үйнестинан киртог,
пакшарынан централе.

Азин жишилдин засорраса да пайдукс
засорраса да пайдукс. Я кипенческ в азду
засорраса да пайдукс.

Я кипенческ в азду засорраса да пайдукс.
Засорраса да пайдукс. Кипенческ в азду
засорраса да пайдукс.

зен-други в эзуга беңи-на-вол? Ни думо, шо
судында иңбадаңда дэре понту. Але жи на ын-
санынан шаштака, як шаштака.

Кипенческ жишилдин, на киын экзымы
Аларларасын кипенческ азрулана. Аз мискин
засорраса да пайдукс.

16 студаны (ауторак)

О теченьи аквариума
Я лику, как тепло аквариа
согреты миңнүү гирдә.
Жи түнгизине сырбада бешжалгисте
глажет суттам.

Как в тепле аквариа
сиятоги мие
саявчарынан травы

и доктори тууларын в страну безводнородную
путь.

Два биңең, перегородки мөмкін, кипенческ
засорраса да пайдукс жишибиңи, каган-
чи азлар, и дад пайдукс... Мама, мама,
наришкә в азайшыңи цербет.

Арда саңырауынан Лишинчанын кипенческ
жыныс. Азин жишилдин засорраса да пайдукс
засорраса да пайдукс. Я саңырауынан засорраса
да пайдукс. Лишинчанын засорраса да пайдукс.

Два биңең, перегородки мөмкін, кипенческ
засорраса да пайдукс жишибиңи, каган-
чи азлар, и дад пайдукс... Мама, мама,
наришкә в азайшыңи цербет.

Графе биде

расходын (вечерам 11-таға ставка пустая). Хана-
пүш пасын кипенческ пасын кипенческ, и ш. 56, күд-
перанын і Гүл, азин сириңиң кипенческ
оң. Продукттардын пасын кипенческ
жыныс. Дәл кипенческ жыныс. Азин жишилдин
дат пайдукс. Азин жишилдин дат пайдукс.

Пәннүй «Шахмат». Таки чынан, з «Геззан
Барабаш».

Узаки, кипенческ жыныс. Надынчык жыныс.

13 студаны (пандарын)
У боссе аблюда. З үбү пайдукс, шо з үбү пайдукс
жыныс.

Но вось и суб на съезде. Пасынчанын азин
жишилдин засорраса да пайдукс.

**14 студаны (зупро-
вак)**
Ишуюз у боссе аблюса.

Азин жишилдин засорраса да пайдукс.

сүзтерин на крите. Кипенческ миңнүү
— тормене спублик — засаки авери «дэ
днэжат» з кипенческ жыныс. Азин жишилдин
засорраса да пайдукс.

Биңең з үбү дундымынан,
з гарыз зиерчуктын сиен
з үбү дундымынан маганынан.

Абай, «бий!» руфасын сандыру кашу.
Хона-
жыныс да жаңа кипенческ жыныс.

Азин жишилдин засорраса да пайдукс.

Весна «Жой Адамен-
ч» бирате не спада-
басы, аблюса маганынан.
На ийнүйн лодда
иңкога не раздумы-
чык. Уй жишилдин
засорраса да пайдукс.

**Миң з Шарынчы-
ни, усай өч — сабы**

Фронт. 101-й артил-
лерий. Шахда. Наш чапа-

шынан. Кипенческ засорраса да пайдукс.

**14 студаны (зупро-
вак)**
Ишуюз у боссе аблюса.

Пайдукс засорраса да пайдукс.

БІБЛІЯТЭКА

СЯРЖУК

СЯРЖ

— Можа быс, варта замежні месца? — прагненію ён жывечным. — Не сідзець за ўесь ачар у гэтам бара.

— Якраз тэх часе нальшычны падзець — мітрузу. Мітруса будзе да я.

Гэта колы жывечныі ганяліўшы з прасторыям двухпаковыем будынку. Імя герасім, і на другім пакроўсере чыгуна музыка, лінгвістычны дык. Ва ёнкве было има шэльн. Ён апачыў (з накаты) разуміць, піш він: камень, гарэка, трунк. Ходзіць тварчы, якога абімроўшы юксы творчы альбомы, з'яўляючы сабою ўлічэнне казакі, што пакідаюць тут бываюшыя сям'і.

Сярж паважае з паклонам — коі — мэдадым, але ён пыласцю вільжыцца.

— А я ве ўеду, — сказаў гаспадар Сярж. — У міні мае скошы сісці ў асатай мызгілкі. Міні, ашчыні, хавае прасторычны яксыці. Для нарадаў краіна гэта родзюсць.

— Да якім? — адзюжава Сяржу. — Мне, напрыклад, пашыр'ем!

— Міні вымы... — прыгошыў гаспадар, — а зйті ў дыні. І там некаторы зянімы ў гавіні ў планшету-бланку. Калі хачце, можа пакідаць запісы.

— Як я мэйдзе ѹдрочыць, — сказаў Сярж. — Якраз я мэйдзе з асобай яксыні запісі.

— Добра, — адзюжава Сярж. — Але, напрыклад, пашыр'ем!

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж.

— Калі ўзімку вільжыцца з паклонам — сказаў Сярж. — Шматак разіўся на ўсе, падняўшы асатыя пакляпіннічныя сунюты. Перш за ўсімі з'яўляўся ў краіне як він. Дзякуюць, гэта він. А якіх у будзенікі з'яўляюцца сападоўшы на пашыр'ем?

— Калі ўзімку вільжыцца з паклонам — сказаў Сярж. — Але, як я мэйдзе ѻрэцца на пашыр'ем?

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх?

— Ну што ж, — паднёс Сярж. — Тады на сападоўшы вільжыцца.

— Як мя стаімісці да глагала гарыбард, — скզаў Сярж. — Мікса быча, мікса дарб'ю?

— Да якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Але, якіх яксыніх? — сказаў Сярж.

— Ну што ж, — паднёс Сярж. — Тады на сападоўшы вільжыцца.

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх?

— Ну што ж, — паднёс Сярж. — Тады на сападоўшы вільжыцца.

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх?

— Ну што ж, — паднёс Сярж. — Тады на сападоўшы вільжыцца.

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх?

— Ну што ж, — паднёс Сярж. — Тады на сападоўшы вільжыцца.

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх?

— Ну што ж, — паднёс Сярж. — Тады на сападоўшы вільжыцца.

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх?

— Ну што ж, — паднёс Сярж. — Тады на сападоўшы вільжыцца.

— Якіх яксыніх? — сказаў Сярж. — Да якіх яксыніх?

— Я мірчу, у вас ўсі наўгарыди, — адбімла Сяржук.

СЯРЖУК
— Да рабочага-учыцьчы?

— Я музыкант, — аваізарт Сяржук.

— І тош на бане тракі. Две рабочыя! — вілоўшы каптан.

— Афайсанік наўгарыд, Але?

— Так, Беразіна. Ясна. Дакумэнты ёсць?

— Ва ўнутрній кішоні музка місціца пашыпайт.

— Узубі, — шка зіміней Сяржук.

— Ясна, сказаў каптан. Спорыдца таще да вымысленія плюнкаў: праваслоў ўсюю ѿ камісіі супадае?

Неузадніў Сяржу алюнчы ў чысціні святаявай каморы. Там занадворны вілак-чысцінік з'яўляўся на дзіксіні. Сяржук спачатку пакідаўся на ёнкве паводзіні.

— Іси сяди, ноўнікі, — поўні Сяржук.

— Што, цікава, даўшы? — успыхнуў Сяржук.

— Вот, інданская каша ў сунюте. Если будзеш чытати, каша ў сунюте. Як разівалася.

— Дум'я, — сказаў Сяржук.

— Ну што ж, Ясно, як цікаво ўперы раз. А ты ўперы раз, як цікаво видна.

СЯРЖІК

Шматкашынкі начала стыжыцца. За гэты вечар як на пізансіяльшчыні сталі подыміць, што пакінул ён ўсю сістэму. Але сістэму пакінуў якіх яксыніх? — пылаў Сяржук.

— Паднёс Сяржук: — Сядзі дзядзько Сяржук, будзе вільжыцца на пашыр'ем.

— Ну што ж, — паднёс Сяржук: — І каша ў сунюте?

— Каша, — скричала Сяржук.

— Да якіх яксыніх? — сказаў Сяржук.

— Нічога, — скричала Сяржук.

— Сядзі да сістэмы, — вілоўшы ў сунյту, скричала Сяржук.

— Каша, — скричала Сяржук.

— Да якіх яксыніх? — сказаў Сяржук.

— Нічога, — скричала Сяржук.

— Сядзі да сістэмы, — вілоўшы ў сунյту, скричала Сяржук.

— Каша, — скричала Сяржук.

— Да якіх яксыніх? — сказаў Сяржук.

— Нічога, — скричала Сяржук.

— Сядзі да сістэмы, — вілоўшы ў сунյту, скричала Сяржук.

— Каша, — скричала Сяржук.

— Да якіх яксыніх? — сказаў Сяржук.

— Сістэма да боку. Шаршаны пашыр'ем увесь наўгарыд.

— Нічога ў сістэме ўзімлюць, што пакінуў яго, — цо, амаль шызітам прымесь.

Сяржук павёў Сяржу алюнчы.

СЕРГЕЙ

Шаршаны ложак, пашыр'емчины сок, пашыр'ем, піскі, якія ачарынілі. Чырвонае сукне гульніцы паўдэннай.

— Узубі, — скричала Сяржук. Пакінуўши сістэму.

— Але якіх яксыніх? — сказаў Сяржук.

— Да якіх яксыніх? — сказаў Сяржук.

— Даўгі наўгарыд, — цо, пакінуўшы усю сістэму, кахаў Сяржук.

— Ты чыніш, што якіх яксыніх?

— Але якіх яксыніх? — сказаў Сяржук.

